

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **J. K.**, narozené ..., bytem M. 964, Z., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.4.2014, č.j. 625 301 0533/47091-SL,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 5.2.2014, č.j. 625 301 0533 jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod dle § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a § 90 odst. 2 správního řádu. Proti rozhodnutí ČSSZ byly řádně ze strany žalobkyně podány námitky, které byly zamítnuty a rozhodnutí OSSZ Zlín bylo potvrzeno rozhodnutím ČSSZ ze dne 2.4.2014.

Rozhodnutí považuje žalobkyně za nesprávné z těchto důvodů:

Odpůrce odůvodňuje své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře není žalobkyně invalidní. Dle posudku OSSZ Zlín a ČSSZ (vytvořený pouze dle písemné dokumentace) jí poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost pouze o 25%. Posudkový lékař dostatečně nezhodnotil veškeré okolnosti rozhodující o míře snížení pracovní schopnosti.

Posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou invalidity žalobkyně ve vztahu k ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Nezhodnotil však dostatečně její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity v souvislosti s § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti. V souladu s § 2 odst. 3 shora citované vyhlášky posudkový lékař stanovil jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1, písm. b). Žalobkyně není schopna dlouhodobě vykonávat žádnou fyzickou pracovní činnost. Vzhledem k tomu, že její předchozí pracovní uplatnění spočívalo v profesi uklízečky, nelze z její strany takovou práci bez trvajících bolestí v rukou spočívající v křečích a brnění vykonávat po celou pracovní dobu, a to ani na zkrácený či poloviční úvazek. Tyto bolesti se objevují nejen při výkonu práce, ale i při jiných denních běžných činnostech. I po krátkém pracovním zatížení ji ruce bolí celou noc a žalobkyně není schopna spát, což vede k celkové únavě a vyčerpání a v souvislosti s jejím depresivním syndromem vede k psychickým obtížím. Dochází tak ke kombinaci více zdravotních postižení, která mají ve svém důsledku vliv na pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle posudkovým lékařem určené rozhodující příčiny, a rovněž má její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podstatný vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Vzhledem k těmto okolnostem měl posudkový lékař určit hranici poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k § 3 výše citované vyhlášky. Pracovní uplatnění v případě rekvalifikace i na fyzicky méně náročnou profesi vzhledem k jejímu věku a trvalým bolestem doprovázejícím i menší fyzickou námahu předpokládá za mizivé.

Z uvedených skutečností dle žalobkyně vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění, zejména k jejímu § 3.

Navrhovala proto vydání rozsudku, kterým soud zruší rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.4.2014 s tím, že tomuto orgánu bude uloženo, aby o žádosti žalobkyně znovu rozhodla.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem. Zdravotní stav žalobkyně ČSSZ, pracoviště Brno přezkoumala dne 26.3.2014 s přihlédnutím k námitkám a potvrdila ztrátu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve věci 25%. Tento posudek žalovaná považuje za objektivní a odpovídající zjištěným skutečnostem. Posudkový lékař reagoval na všechny námitky žalobkyně, přezkoumal doložené lékařské nálezy a neshledal mezi nimi žádné rozpory. Žádné nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nedoložila.

Žalovaná k důkazu navrhovala srovnávací posudek PK MPSV ČR.

Pokud jde o rozhodnutí ČSSZ, které žalobkyně napadá žalobou, jde o rozhodnutí, kdy žalovaná v námitkovém řízení rozhodla tak, že námitky žalobkyně se zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.2.2014 se potvrzuje.

Pokud jde o rozhodnutí ČSSZ z 5.2.2014, tímto rozhodnutím ČSSZ zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Zlín ze dne 29.1.2014, podle kterého není žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 25%. V rámci námitkového řízení ČSSZ nechala vypracovat nový posudek o invaliditě žalobkyně, který byl vypracován lékařkou OSSZ dne 26.3.2014. Lékařka ČSSZ, jak uvedeno, prostudovala a zhodnotila veškeré doložené lékařské nálezy a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti, posudkově významné, pro hodnocení zdravotního stavu do dne jednání o námitkách. Konstatovala, že posudkový závěr OSSZ Zlín vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky MPSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění.

Na základě provedeného přezkumu vyjádřila lékařka ČSSZ souhlas s posudkovým závěrem OSSZ Zlín ze dne 29.1.2014.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně a požádal PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně o vypracování posudku v tomto směru. Posudek byl vypracován 12.9.2014, když posudková komise jednala ve správném složení, tedy takovém, které jí ukládá zákon.

Z posudku bylo zjištěno, že se v případě žalobkyně jedná o posuzovanou, která se 30.8.2007 podrobila operaci levého prsu pro rakovinu ve st. II - bylo provedeno odstranění části levého prsu a uzlin v levém podpaží. V dalším období prodělala posuzovaná adjuvantní chemoterapii a radioterapii, která byla ukončena v 4/08. Vzhledem k hormonální senzitivitě nádoru bylo pokračováno v chemoterapii aplikacemi Zoladexu. Dne 30.5.2008 bylo provedeno laparoskopické odstranění obou vaječníků. Dne 23.7.2008 byla posuzovaná uznána lékařem RLPS OSSZ Zlín v řízení o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity dle § 94 zák. č. 582/1991 Sb., ve znění tehdejších předpisů, plně invalidní s kontrolou za rok. V dalším období byla ukončena léčba Zoladexem a od 26.8.2008 byla zahájena hormonoterapie Tamoxifenem se standardním plánem na 5 let. Dle kontrolních vyšetření se onkologické onemocnění dostalo do remise, při onkologických kontrolách posuzovaná neudávala potíže, neudávala bolesti, byla psychicky i neurologicky v normě, jizva po operaci byla zhojena, nebylo známek recidivy, axily i nadklíčky byly volné, při vyšetření si stěžovala na únavu, že musí odpočívat, nemůže zatížit levou horní končetinu. Kontrola plné invalidity v 7/09 se uskutečnila bez přítomnosti posuzované a lékařem RLPS OSSZ byla posuzovaná uznána nadále plně invalidní - dle názoru PK MPSV došlo při tomto posouzení k posudkovému nadhodnocení subjektivně udávaných potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce, lékař RLPS OSSZ hodnotil zdravotní stav dle kap. XIII., pol. 2, písm. c) - tedy jako stav po odstranění v pozdních stádiích, během onkologické léčby, přičemž u posuzované šlo o odstranění nádoru ve st. 2 a aktivní onkologická léčba již byla ukončena, dle plánu probíhala hormonoterapie. Lékař OSSZ stanovil další kontrolu invalidity až za 3 roky. Dle následných onkologických kontrol přetrvávala i nadále remise onemocnění, posuzovaná byla

neurologicky bez patologie, váhově stabilní, axily i nadkličky byly volné, prsy oboustranně bez hmatné rezistence, jizvy klidné, tu markery negativní. Při KLP invalidity III. stupně v 7/12 nebyla posuzovaná uznána lékařem OSSZ Zlín invalidní v žádném stupni invalidity. Proti rozhodnutí o oduznání invalidity podala námitky - v rámci řízení o námitkách byl při jednání v 9/12 lékařem LPS ČSSZ potvrzen posudkový závěr lékaře RLPS OSSZ. Z dalších odborných lékařských kontrol je zřejmé, že i nadále trvá remise onkologického onemocnění, byla ukončena hormonoterapie Tamoxinem, od 10/13 začala užívat Femaru, tu markery byly v normě, začala si stěžovat na bolesti v pletenci L ramene po zátěži v práci, neurologicky je bez patologie, jizvy jsou klidné. V 12/13 požádala posuzovaná o invalidní důchod. Při onkologické kontrole v 1/14 si stěžovala na bolesti v pletenci levého ramene, udávala brnění v prstech levé ruky po zátěži (dáno do souvislosti s obměnou hormonální léčby na Femaru), axily i nadkličky byly nadále volné, mammy bez rezistence, jizvy klidné. Při jednání na OSSZ Zlín v 1/14 nebyla posuzovaná uznána lékařem OSSZ Zlín invalidní v žádném stupni invalidity (lékař hodnotil zdravotní stav dle kapitoly II., oddíl A, položka 1, písm. c) 25% - PK MPSV je toho názoru, že při uvedení písmene došlo k administrativnímu pochybení, neboť v posudkovém zhodnocení lékař uvádí, že u posuzované jde o lehké funkční postižení a používá hodnocení horní hranici ..., což odpovídá písm. b. Proti rozhodnutí o nepřiznání invalidity podala posuzovaná námitku. V rámci řízení o námitkách byl zdravotní stav posuzované posouzen lékařem LPS ČSSZ a posudkový závěr lékaře RLPS OSSZ byl potvrzen.

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzované po stránce onkologického onemocnění o lehké postižení - onkologické onemocnění bylo v kompletní remisi, aktivní onkologická léčba byla ukončena před více než 6 měsíci, operací byla odstraněna část prsu, byly stížnosti na muskuloskeletární potíže při adjuvantní hormonoterapii, bez významnějšího funkčního postižení. Nešlo o středně těžké postižení - nebyly přítomny závažné poruchy funkčních schopností, nebyla přítomna závažná funkční postižení v důsledku podávané hormonoterapie, nešlo ani o těžké postižení - nebyla přítomna těžká porucha funkčních schopností, nešlo o nádor diseminovaný, nešlo ani o zvlášť těžké postižení - nešlo o nádor v průběhu onkologické léčby ani do 6 měsíců od jejího ukončení, ani o nádor generalizovaný.

Ze zdravotní dokumentace vyplývá, že posuzovaná byla vyšetřena v 1/2000 neurologem pro lehký pravostranný CB syndrom a v roce 1993 léčena praktickým lékařem po bolesti LS páteře - ze zdravotní dokumentace vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí netrpěla posuzovaná významnými vertebrogenními potížemi, které by vyžadovaly intervenci praktického lékaře či neurologa, při onkologických kontrolách je opakovaně uváděno, že neurologicky není přítomna patologie - tento stav tedy nesnižoval výkonnost posuzované.

V anamnéze je u posuzované abusus alkoholu v minulosti a léčba poruchy přizpůsobení v těžkých stresových situacích - z dokumentace vyplývá, že šlo o potíže v souvislosti s neharmonickým manželstvím, rozvodem (cca rok 1996, 1997) dále pak v 2006 v souvislosti s exekucí řízením, nutností péči o děti a ještě 3 děti sestry, která zemřela. Jisté výkyvy nálad byly zaznamenány také v souvislosti se zjištěním onkologického onemocnění a v průběhu aktivní onkologické léčby. I v dalším období jsou pak zaznamenány

psychické výkyvy – opět situační - např. v souvislosti se ztrátou práce, nemožností najít práci apod. Pravidelnou psychiatrickou medikaci posuzovaná neužívá, při jednání sděluje, že doporučen lék Neurol, užívá občas dle potřeby - k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o stav, který snižoval výkonnost organismu.

Posudková komise pak uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK MPSV došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po léčbě onkologického onemocnění levého prsu, který je výše funkčně zhodnocen.

Pokles pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ následovně:

kapitola II., oddíl A, položka 1, písm. b) ve výši 25%.

S ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti je zvolena horní hranice rozpětí.

Pro užití § 3 nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti.

Pokles pracovní schopnosti není hodnocen podle písm. c) nebo písm. d) nebo e), protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou, jak plyne z posudkového zhodnocení.

V závěru pak PK MPSV ČR uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Po vypracování uvedeného posudku Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 11.2.2015. U tohoto jednání žalobkyně uvedla, že s posudkem PK MPSV ČR z 12.9.2014 nesouhlasí. Za svůj zásadní zdravotní problém pokládá stav po operaci prsu, tedy problémy onkologické, úplně vyléčená není dosud. Stále dochází, a to jednou za 3 měsíce, na kontrolu k lékaři. Má značné fyzické problémy, takže je pro ni výkon zaměstnání velmi složitý. Je evidována jako uchazečka o zaměstnání na úřadu práce. Žádné příspěvky nepobírá, chodí však na brigády, většinou se jedná o úklidové práce a z toho co si takto vydělá, musí žít. Kromě fyzických problémů má také značné psychické problémy, které souvisí nejen s jejím zdravotním stavem, ale hlavně s jejím osobním životem. Lékař, ke kterému dochází na kontroly kvůli onkologickým problémům, jí předepisuje také léky na zklidnění. Dříve docházela také k psychiatrovi, nyní na psychiatrii již nedochází.

V dřívější době, jak uvedla, vykonávala práci uklízečky, ta je však v současné době vyhrazena pouze pro invalidní důchodce. Pracovala jako uklízečka, uklízela ve škole. Šlo však o úklid velkých prostor, kde byla zaměstnána na čtyřhodinový úvazek, ovšem vykonávala tolik práce, jako by byla zaměstnána na osmihodinový pracovní úvazek. Z takového množství práce měla značné fyzické problémy, a proto musela této práce

zanechat. Na úřadě práce jí nabídli práci v pekárně v třísměnném provozu. Na toto místo však nenastoupila, protože kdysi v pekárně pracovala a ví, co je to za práci. Pokud neměla zdravotní problémy, pracovala celý život, vychovala celkem 5 dětí a přitom mívala i čtyři pracovní úvazky.

Uvedla, že nesouhlasí s tím, že její zdravotní stav invaliditě neodpovídá.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně při vydání rozhodnutí vycházel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, když posudková komise měla k dispozici všechny odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, posudková komise jednala ve správném složení, v posudkovém zhodnocení a závěru se řádně s lékařskými nálezy vypořádala a zdůvodnila, proč pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně je ve výši 25%, když v dřívější době byla posuzovaná uznávána i plně invalidní.

Posudek vypracovaný PK MPSV ČR soud pokládá za posudek úplný, správný a přesvědčivý, a proto ho vzal jako podklad svého rozhodnutí.

Soud tedy žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Pokud jde o žalobkyni, ta ve věci nebyla úspěšná, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. února 2015

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně